

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 199

din 29.10.2024

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 14361/2024 din data de 02.09.2024, petenta Cârcei Elena a solicitat abrogarea dispoziției din cuprinsul art. 2 din Regulamentul privind admiterea în magistratură, aprobat prin Hotărârea nr. 115/28.06.2023 emisă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează termenul până la care trebuie îndeplinită condiția privind vechimea în specialitate de cel puțin 5 ani necesară pentru înscrierea la concursul de admitere în magistratură.

În motivarea cererii, petenta a invocat o pretinsa contradicție între dispoziția regulamentară criticată și prevederi ale legii în vigoare la momentul emiterii Regulamentului, respectiv art. 63 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 și art. 52 din Legea nr. 24/2000.

Deși legea contenciosului administrativ nu cuprinde o distincție evidentă între abrogarea reglementată de dispozițiile art. 58 din Legea nr. 24/2000 și revocarea actului administrativ la inițiativa autorității, abrogarea reprezintă, în concret, o modalitate prin care actul normativ este scos din fondul legislativ activ la inițiativa emitentului, însă pentru alte cauze decât revocarea.

Altfel spus, abrogarea reprezintă un procedeu de încetare a acțiunii unei norme de drept ca urmare a intrării în vigoare a unei norme noi contrare, spre deosebire de instituția revocării incidentă în situația în care actul administrativ contestat intră în contradicție cu legislația primară în temeiul căreia a fost emis.

Raportat la aceste distincții, Plenul constată că motivele de nelegalitate invocate de petentă se circumscriu exclusiv noțiunii de revocare, deoarece sunt concomitente emiterii actului și vizează o pretinsă contradicție între dispoziția regulamentară criticată și prevederi ale legii în vigoare la momentul emiterii acestuia, astfel încât plângerea prealabilă reprezintă singurul cadru în care acestea pot fi analizate.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Prin urmare, cererea petentei urmează a fi calificată și analizată drept plângere prealabilă, prin prisma coordonatelor configurate de prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 raportat la art. 2 alin. (1) lit. a) și p) din același act normativ.

Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările ulterioare, *„(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. (2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.”*

Art. 2 alin. (1) lit. a) din același act normativ definește persoana vătămată ca fiind *„orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.”*

Interesul legitim privat este definit în cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 554/2004 ca fiind posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui *drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat*, în timp ce noțiunea de interes legitim public este definită în cuprinsul art. 2 alin. (1) lit. r) ca fiind interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competențelor autorităților publice.

Sintetizând prevederile legale expuse anterior, Plenul reține că interesul, ca folos practic imediat pe care îl are o parte și pe care trebuie să îl demonstreze pentru a justifica punerea în mișcare a procedurii judiciare, în materia contenciosului administrativ, nu poate fi desprins, potrivit art. 1 din Legea nr. 554/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 2 lit. a) din același act normativ, de vătămarea pretins a fi fost produsă prin actul administrativ atacat, fie drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate, fie interesului legitim public.

Analizând cerința interesului legitim prin raportare atât la obiectul plângerii, (reprezentat de dispoziții cuprinse într-un act administrativ cu caracter normativ) cât și la motivele de nelegalitate invocate în cauză, Plenul constată că petenta nu a demonstrat, în concret, nicio vătămare ce ar putea rezulta din reglementarea de către legiuitorul secundar a unui termen maxim până la care trebuie îndeplinită condiția privind vechimea în specialitate de cel puțin 5 ani necesară pentru înscrierea la concursul de admitere în magistratură, de vreme ce aceasta nu a

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

făcut dovada faptului că i-ar fi fost respinsă cererea de participare la vreun concurs de admitere în magistratură în temeiul dispoziției criticate.

Mai mult, nu se poate reține că prin dispoziția contestată petenta ar fi fost vătămată într-un drept ori într-un interes legitim, în sensul prevăzut de art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în condițiile în care nu a făcut nici dovada înscrierii la concursul de admitere în magistratură aflat în prezent în curs de desfășurare, la care aceasta face referire și în cuprinsul plângerii.

De altfel, din prevederile art. 1 din Legea nr. 554/2004, republicată, coroborate cu prevederile art. 2 lit. a) din același act normativ, rezultă că în materia contenciosului administrativ, interesul, ca folos practic imediat pe care îl are o parte și pe care trebuie să îl demonstreze pentru a justifica punerea în mișcare a procedurii judiciare nu poate fi desprins de vătămarea pretins a fi fost produsă prin actul administrativ atacat, fie drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate, fie interesului legitim public.

Așadar, în opinia Plenului, interesul general al petentei rezultând din calitatea sa de avocat, pentru aspecte ce țin apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale omului nu se circumscrie unui interes legitim și personal în sensul art. 2 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 554/2004, de natură să justifice formularea prezentei plângeri și cu atât mai puțin abrogarea dispoziției din cuprinsul art. 2 din Regulament.

Aceeași concluzie rezultă și din prevederile art. 8 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004, potrivit căroră *„persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot invoca apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat”*.

Astfel, analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004, în considerentele Deciziei nr. 66/2009, Curtea Constituțională a statuat că *„aceste dispoziții legale au menirea de a clarifica și de a stabili în ce condiții și cine poate invoca apărarea interesului legitim public. Astfel, s-a dedus că, prin acțiunea pe care o introduc la instanța de contencios administrativ, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat nu pot invoca direct „interesul legitim public” pentru anularea unui act administrativ, ci numai în subsidiar, pe calea unor capete de cerere distincte, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge din încălcarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat. Așadar, prin acțiunea introdusă, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat trebuie să dovedească mai întâi că a avut loc o încălcare a dreptului sau interesului lor legitim privat, după care să susțină în sprijinul cererii și vătămarea interesului public, ce decurge din actul administrativ atacat. Prin adoptarea textului criticat, legiuitorul a urmărit să „paralizeze” așa-numitele „acțiuni populare” intentate de unele persoane fizice sau persoane juridice de drept privat care, neavând argumente*

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

să dovedească o vătămare a unui drept sau interes legitim privat propriu, recurg la calea acțiunilor întemeiate exclusiv pe motivul vătămării interesului public.”

În cadrul acestei analize, Curtea a constatat, de asemenea, că „textul de lege atacat dă posibilitatea și persoanelor fizice sau juridice de drept privat ca, în anumite condiții, să invoce în fața instanței de contencios administrativ apărarea unui interes legitim public, atribuție ce aparține, de regulă, competenței autorităților publice, și nu persoanelor fizice sau juridice de drept privat. Astfel cum rezultă și din prevederile art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, privind „Subiectele de sesizare a instanței”, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau prefectul sunt instituții publice care, potrivit propriilor legi de organizare și funcționare, dar și Legii nr. 554/2004, au atribuții specifice în ceea ce privește sesizarea directă a instanței de contencios administrativ dacă apreciază că un act administrativ (normativ sau individual, după caz) este nelegal ori afectează drepturile, libertățile și interesele legitime ale cetățenilor sau interesul public. Prin urmare, interesul general al societății este protejat de instituții publice cu competențe speciale în această materie, iar dispozițiile de lege criticate oferă aceeași posibilitate și persoanelor fizice sau juridice private, sub condiția justificată ca interesul legitim public pretins încălcat să fie rezultatul încălcării dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat al acestora.”

În plus, Plenul are în vedere și practica instanței supreme în sensul că în cadrul contenciosului administrativ subiectiv (ce are ca scop protejarea drepturilor subiective ce aparțin unei persoane fizice sau juridice determinate, individualizate) nu poate fi sancționată o nelegalitate obiectivă a actului administrativ, sancțiunea revocării/nulității urmând a fi aplicată numai cu condiția existenței unei vătămări produse persoanei fizice sau juridice într-un drept subiectiv sau într-un interes legitim privat (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal, Decizia nr. 1266 din 6 martie 2009).

În sens similar a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal și prin Decizia nr. 973 din 17.02.2021, statuând că „legalitatea actului administrativ contestat nu se verifică numai prin prisma normelor de drept privat invocate, întrucât în fața instanței de contencios administrativ este dedus judecății un raport de drept public, persoana fizică neputând invoca direct interesul legitim public pentru anularea actului administrativ ci numai în subsidiar, pe calea unor capete de cerere distincte, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge din încălcarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat.”

Raportat la considerentele anterior expuse, Plenul apreciază că petenta nu justifică niciun interes în formularea prezentei cereri, lipsa unui interes legitim privat neputând fi suplinită de un eventual interes public care, așa cum am argumentat, nu poate avea decât un caracter subsidiar.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Prin urmare, având în vedere că petenta nu a invocat și nici nu a dovedit ce folos practic ar putea obține din abrogarea de către subscrisul a dispoziției din cuprinsul art. 2 din Regulamentul privind admiterea în magistratură, aprobat prin Hotărârea nr. 115/28.06.2023 emisă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ce vizează termenul până la care trebuie îndeplinite condițiile pentru numirea în magistratură, Plenul apreciază că prezenta plângere este lipsită de interes.

Pentru considerentele anterior expuse, având în vedere dispozițiile art. 27 alin. (3) coroborate cu prevederile art. 37 lit. (g) din Legea nr. 305/2022, cu unanimitate

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respingerea ca lipsită de interes a plângerii prealabile formulate de petenta CÂRCEI ELENA împotriva art. 2 din Regulamentul privind admiterea în magistratură, aprobat prin Hotărârea nr. 115/28.06.2023 emisă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se publică pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii și se comunică petentei.

Data în București, la data de 29 octombrie 2024

Președinte,
Judecător Denisa-Angelica STĂNIȘOR

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,

cod poștal 060011